Ara
Barcelona
06/06/16
Prensa: Diaria
Tirada: 22.564 Ejemplares
Difusión: 13.650 Ejemplares
Cód: 103006688
Página: 13
Sección: SOCIEDAD Valor: 2.668,00 € Área (cm2): 606,6 Ocupación: 59,95 % Documento: 1/1 Autor: NÚRIA MARTÍNEZ BARCELONA Núm. Lectores: 108000

Margarita Arboix

RECTORA UAB

"Em preocupa que tinguem moltes menys dones catedràtiques"

NÚRIA MARTÍNEZ
BARCELONA

MANOLO GARCÍA

Escollida amb el 60% dels vots, Margarita Arboix es va convertir a mitjans de maig en la segona rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i en la segona dona que dirigeix actualment una universitat a tot l'Estat, juntament amb la de Granada. Avui pren possessió oficialment del càrrec.

Què suposa que només hi hagi dues dones rectores en tot l'Estat?
Desgraciadament vol dir que les qüestions de gènere no les tenim resoltes. Costa que una dona faci el pas. Si una dona jove està fent carrera, té la dificultat afegida que també haurà de portar la casa. Tenim una societat en la qual els que arriben a dalt són els homes. I els costa veure que les dones són vàlides. Sempre acaben triant homes per treballar al seu costat.

Com es nota això a la universitat?
Per exemple, hi ha moltes menys catedràtiques o menys dones en càrrecs alts. Això és un tema que em preocupa molt. Justament que hi hagi tan poques dones a la universitat, on la llibertat i la innovació estan al'ordre del dia, és encara més preocupant. Encara tenim unes franges d'homes que no ho han entès.

Acaba de ser nomenada rectora. Quins són els altres reptes que té?
Ens plantegem una revisió de les titulacions i que això ens permeti ajustar-nos al mercat de treball. També em preocupa molt la participació dels estudiants. Vull potenciar-la en el dia a dia.

A la campanya va prometre lluitar contra la precarietat dels professors i buscar fons de finançament alternatives.
Sí. Això és una negociació directa amb la Generalitat. Espero que puguem discutir-ho. El context econòmic ho posa difícil, però és salvable. No és fàcil trobar diners ara, però cal que el govern i el Parlament impulsin una llei de mecenatge.

Les universitats catalanes lideren els rànquings estatals, però en canvi als mundials són poc visibles. Què cal fer?
És evident que això només se soluciona posant-hi diners, no ens equivoquem. Els rànquings em semblen bé. Me'ls miro amb curiositat, però amb distància. El finançament que tenen les universitats que ens superen és quatre o cinc vegades el nostre. Ara bé, en període de crisi no m'ho plantejo com un punt prioritari. Mantenir la qualitat i aconseguir fons europeus, sí.

> "No acceptaré que cap estudi s'encareixi amb el 3+2, no hi donaré la meva autorització"

En què es basen els estudiants a l'hora d'escollir la carrera?
La part vocacional acostuma a estar condicionada per les sortides professionals. Sovint tenen en compte el mercat laboral. Crec que la universitat ha de ser formadora perquè en un futur els que hi han anat tinguin cintura per als canvis que els puguin venir a la vida.

Un dels punts dèbils de les universitats catalanes és la internacionalització dels estudiants. Què farà per millorar-ho?
És un repte. D'entrada el que hem de fer és aconseguir que les classes es facin en anglès, sobretot als màsters. Si els estudiants estrangers han de venir a fer un grau en català o castellà és més complicat.

Els estudiants estan en peu de guerra contra el model 3+2. Quin sistema aplicarà la UAB?
D'entrada hem d'avaluar les titulacions i veure quines coses podem millorar. També revisar la docència. Llavors decidir si volem fer-ho amb 3, 4 o 5 anys. El que queda clar és que la formació ha de ser d'uns cinc anys. Però en tot cas el crèdit ha de tenir el mateix preu.

I si s'encareix?
M'hi negaria. No acceptaré cap estudi que impliqui més cost per als estudiants. No els autoritzarem fins que no tinguem la garantia que costarà el mateix. Hem de parlar totes les universitats catalanes perquè tots els estudis siguin iguals.

L'anterior guerra dels estudiants era el pla de Bolonya. Com està funcionant?
Hem fet un Bolonya passat per aigua. Però la implantació ha permès una obertura de titulacions i ens ha relacionat amb el món. Ara bé, ho hem fet a cost zero i això fa que moltes coses no s'hagin fet com s'haurien d'haver fet.

L'educació obligatòria està transformant el seu mètode d'ensenyament, fugint de la memorització. La universitat s'hi sumarà?
Hem de canviar, sobretot tenint en compte les noves tecnologies. Actualment l'alumne es passa massa hores a la universitat. Això permet relacionar-se, però també que costi molt seguir el ritme. Hi ha titulacions que impedeixen que els alumnes treballin. I això els obliga a deixar-les.